

Güller Sana

– Kalibredost · 03 Ağustos 2018

Eleştirmen değilim. Tekniğinden de anlamam.

Ama şiiri kâğıda düşüren ellere, aşk pompalayan kalbi iyi tanırım.

“Güneşin hiç batmadığı ıssız bir adaya düşeceğini bilse, son ayrıldığı limandan ceplerine ‘gece’ doldurmaya çalışırdı” diye başlamıştı bir hikâyem. “Ve bolca mehtap...” Yine “yaşıyorsak bir yaşatan, yazıyorsak bir yazdıran var” diye sonlanmıştı.

Ve bugün, yalnızca zamanı geldiğinde anlayabileceğimiz olgular gibi, bunu anladık.

Gece akşamı savar,

Ardından sabah doğar,

Gün Öykü olur yüzümüzde,

Anlayan anlar canı sözümüzde

Aldırış etmeyiz yanarız közümüzde.

(Ağlarım- Sayfa 39)

Bu âlemde henüz tanışmadığı bir Ruhlar Âlemi dostunu, çok evvelinden hissettiriyor bazen Yaradan insana. Görmeden anlattırıyor, işitmeden dillendiriyor. Zamanı geldiğinde de tanışmıyorsunuz, tanıştığınızı hatırlıyorsunuz. İşte bende İbrahim Özgün üstatla tanışmadım. Vaktin kemale ermesiyle, karşılaşarak tanışıklığın çok evvelden olduğunu, dostluğunu hatırladım.

İbrahim Özgün’ün “Güller Sana” isimli şiir kitabı Akıl Fikir yayınlarından çıktı. Her biri kalbe dokunan 140 sayfa.

Tütsüler yakılır akşamlarda

Akşama, yarın takılır,

Mesafeler hesaplanır,

Kaderin ağı yayılır.

Yeniden doğarız.

(Akşamlar- Sayfa 62)

Günebakanın güneşe aşkı gibidir sanatçının akşama, geceye olan aşkı. Onunla beslenir. Dalından kırılabileceği ihtimalini umursamaz bile, yüzünü hep ona çevirir.

Kitabın hayırlı olsun şiir yürekli dost. Okuyucusu bol, bahtı açık olsun. Vakti, saati geldiğinde mesafelerin engel olamadığı...

Dostlukla...

Gecenin serabındayım,

Gül dalının vuslatında.

Her gün yeniden doęarım,
Yediveren tomurcuklarımla.
Bir muştunla gel sabahıma.
Rzgârın essin saçlarıma,
Mendilin deęsin yanaklarıma.

Gller sana glver bana!
(Gller Sana- Sayfa 15)